Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

11

nubar: sol ille secretus infundit. b̄ ē ubū omne q̄ loqui m̄. ⁊ q̄n vt
mm̄ sanis vt repente aptis oculis audacē ꝓuiu ⁊ totū intuer
tpidam̄. nuchil q: aliud ⁊ hoc apparet ēe quā dīn. nulla dege
nationē impedimentū pfect ē. simul q: omptissim ds. S; tm q.
diu qrim̄ ñ dū ipso fonte atq: ubo illo utar plenitudine satu
rati. nrīn ad nrīn modū nos puenisse fatean̄. ⁊ iō q̄m uis lā
do adiuuante ñ dū tm̄ sapientes ac beatissimi. Illa ē g plena
sanctas animoꝝ. hoc ē beata uita pie pfecte q: cognoscēe. a q̄
i ducatis ī ūitate. q̄ ūitate pfruaris pqd conectaris summo
m̄. q̄ta unū dīn ī telligentib̄ unā q: substantiā. exclusis ua
nitatis uarie supstitionib̄ ostendunt. Hic mat̄ recognitis
ubis q̄ suę memorię penit̄ ī herebant ⁊ q̄si euigilans in fide
sua. ubū illud [illegible] sacdotis nr̄i. foue pcantes tristas.
leta effudit atq: subiecē. Hec ē nullo ambigente beata uita.
q̄ uita pfecta ē. ad quā festinantes posse pducī solida fide alac
spe. flagrā caritate. psumēdū ē. Q̄ inquā q̄n mod ipse nos ad
monet. ⁊ uuuū aliq̄ mtuallo dierū distinguere. q̄ntas pui
rib̄ possū grās ago dō summo ⁊ uero dno libatori animarū.
deīn uob q̄ ꝓcordit mutati mutas ⁊ me cumulastis muūb̄.
H ā tantū in nr̄m sermonē ꝓtulistis. ut me negare ñ possim
abimutatis ēe sanatū. Hic omib̄ gaudentib̄ ⁊ laudantib̄ dīn.
q̄m uellē mq̄t tgerī hoc modo cōtidie pascēs. Mod inquā
ille ubiq: seruand ūq: amand. si uob cordi ē ad dīn redit nr̄:
His dictis facto disputationis fine discessimus.

Incipit prologus s. Augustini epi de natura boni
ADVERSVM. MANICHEOS.

IBER de natā boni adūsū manicheos ē. ꝓ ostendit natu
ra meō mutabilē dīn ēe. ac summū bonū. atq: a bello
ēe cetas natās siue spitales siue corpales. atq: omis ī q̄ntū na
tē s bonas ēe. ⁊ q̄d t ūn malū sit malū. ⁊ q̄nta mala manichei
ponant ī natā boni. ⁊ q̄nta bona in natā mali. q̄s natās finē